

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/55/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5917010226
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kyselová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5917010226.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudkýň JUDr. Márie Urbanovej a JUDr. Marcely Malatkej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. októbra 2017, o odvolaní obžalovaného J. J. proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/45/2017 zo dňa 30.6.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/45/2017 zo dňa 30.6.2017.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por., s poukazom na § 285 písm. f) Tr. por. obžalovaného J. J., nar. XX.X.XXXX v O., trvale bytom C. O., adresa na doručovanie písomností O., ul. E. XXXX/XX,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Ružomberok, sp.zn. Pv 210/17/5508-4 zo dňa 11.5.2017, doručenej Okresnému súdu Ružomberok dňa 12.5.2017, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

v mieste trvalého bydliska a všade tam kde sa zdržiaval, si úmyselne neplnil vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi O. J., nar. XX.X.XXXX, hoci mu táto povinnosť vyplýva z § 62 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. a z rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 9P/38/2014-26 zo dňa 30.6.2014, právoplatného a vykonateľného dňom 5.8.2014, podľa ktorého je povinný prispievať na výživu syna výživným vo výške 60,-Eur mesačne, vždy do každého 15 - teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky C. J., nar. X.X.XXXX, trvale bytom O., E. XXXX/XX, počnúc od 5.8.2014, vyživovaciu povinnosť si riadne neplní v období od 9.6.2015 až doposiaľ, čím za uvedené obdobie, s výnimkou mesiaca august 2015, keď uhradil sumu 60,-Eur, dlhuje na výživnom sumu 1.320,- Eur k rukám C. J., nar. X.X.XXXX, trvale bytom O., E. XXXX/XX, v uvedenom období nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, nebol poberateľom dávky v hmotnej núdzi, bol zamestnaný u zamestnávateľa Detrans, s.r.o., IČO: 45 902 186, od 2.7.2016 do 15.7.2016 na dohodu o vykonaní práce, je zamestnaný u zamestnávateľa ŠEPEX, s.r.o., IČO: 45 301 573 od 2.5.2015 v trvalom pracovnom pomere a mal peňažný príjem, využíval telekomunikačné služby poskytované mobilným operátorom Orange Slovensko, a.s. IČO: 35 697 270, s aktívnym paušálom, je spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na listoch vlastníctva č. XXXX, č. XXXX a č. XXXX v katastrálnom území B., je vlastníkom osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Golf III, rok výroby 1997, ev. č. RK 367 BM, rozsudkom Okresného súdu Ružomberok číslo sp. zn. 1T/11/2015 zo dňa 1.4.2015, právoplatným dňa 9.6.2015 bol J. J. odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu a skúšobnou dobou v trvaní 2 roky,

v znení úpravy skutku - výšky dlhu na výživnom na čiastku 1.440,- Eur za obdobie od 9.6.2015 do 30.6.2017 tak, ako je uvedené v rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/45/2017 zo dňa 30.6.2017, ktorú čiastku dňa 28.8.2017 uhradil,

pretože trestnosť činu zanikla (§ 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.).

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný J. J. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

v mieste trvalého bydliska a všade tam, kde sa zdržiaval, si úmyselne neplnil vyživovaciú povinnosť voči svojmu synovi O. J., nar. XX.X.XXXX, hoci mu táto povinnosť vyplýva z § 62 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. a z rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 9P/38/2014-26 zo dňa 30.6.2014, právoplatného a vykonateľného dňom 5.8.2014, podľa ktorého je povinný prispievať na výživu syna výživným vo výške 60,- Eur mesačne, vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky C. J., nar. X.X.XXXX, trvale bytom O., E. XXXX/XX, počnúc od 5.8.2014, vyživovaciú povinnosť si riadne neplní v období od 9.6.2015 až do 30.6.2015, čím za uvedené obdobie, s výnimkou mesiaca august 2015, keď uhradil sumu 60,- Eur, dlhuje na výživnom sumu 1.440,- Eur k rukám C. J., nar. X.X.XXXX, trvale bytom O., E. XXXX/XX,

v uvedenom období nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, nebol poberateľom dávky v hmotnej núdzi, bol zamestnaný u zamestnávateľa Detrans, s.r.o., IČO: 45 902 186, od 2.7.2016 do 15.7.2016 na dohodu o vykonaní práce, je zamestnaný u zamestnávateľa ŠEPEX, s.r.o., IČO: 45 301 573 od 2.5.2015 v trvalom pracovnom pomere a mal peňažný príjem, využíval telekomunikačné služby poskytované mobilným operátorom Orange Slovensko, a.s., IČO: 35 697 270, s aktívnym paušálom, je spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na listoch vlastníctva č. XXXX, č. XXXX a č. XXXX v katastrálnom území B., je vlastníkom osobného vozidla zn. Volkswagen Golf III, rok výroby 1997, ev. č. RK 367BM, rozsudkom Okresného súdu Ružomberok číslo sp. zn. 1T/11/2015 zo dňa 1.4.2015, právoplatným dňa 9.6.2015 bol J. J. odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu a skúšobnou dobou v trvaní 2 roky.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti okresný súd napadnutým rozsudkom obžalovanému podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., uložil trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov a na jeho výkon obžalovaného za splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, a to písomným podaním zo dňa 28.8.2017, doručeným Okresnému súdu Ružomberok dňa 28.8.2017. Podané odvolanie obžalovaný odôvodnil tým, že výživné na maloletého syna O. J. uhradil poštovou poukážkou k rukám matky dieťaťa C. J. dňa 28.8.2017 vo výške 1.560,- Eur (1.440,- Eur dlžné výživné podľa rozsudku okresného súdu a výživné po 60,- Eur za ďalšie dva mesiace). K podanému odvolaniu obžalovaný súčasne pripojil ústrižok poštovej poukážky preukazujúci úhradu výživného.

Prokurátor sa k dôvodom odvolania obžalovaného vyjadril v rámci písomného podania zo dňa 31.8.2017, doručeného dňa 31.8.2017 Okresnému súdu Ružomberok. Prokurátor uviedol, že v prípade verifikácie údaju o úhrade dlžného výživného obžalovaným, zanikla trestnosť činu, za predpokladu včasného podania odvolania.

Pred termínom konania verejného zasadnutia o odvolaní obžalovaného, bolo krajskému súdu dňa 26.9.2017 doručené oznámenie matky maloletého dieťaťa C. J., ktorým na výzvu súdu uviedla, že od obžalovaného prevzala sumu 1.560,- Eur ako úhradu výživného na syna O. J..

Vzhľadom na úhradu dlžného výživného, intervenujúci prokurátor na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, navrhol obžalovaného postupom podľa § 285 písm. f) Tr. por. spod obžaloby oslobodiť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Prihliadal pritom i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, avšak sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a je dôvodné.

Odvolací súd po preskúmaní predloženej veci zistil, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä zásadu zákonného trestného procesu podľa § 2 ods. 7 Tr. por., zásadu práva na obhajobu podľa § 2 ods. 9 Tr. por., zásadu voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj zásadu rovnosti strán (kontradiktórnosti) podľa § 2 ods. 14 Tr. por. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku po správnom procesnom postupe, a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré trestný proces upravujú.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku svojho rozsudku priebeh skutkového deja, ktorý zodpovedá vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania vyznievajú jednoznačne, pričom z nich možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný si neplnil vyživovaciu povinnosť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa. Pre okresný súd bola vo fáze hodnotenia dôkazov rozhodujúca skutočnosť, či obžalovaný si plní alebo zavinene neplní vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu z ustanovení Zákona o rodine, a tiež naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 9P/38/2014 zo dňa 30.6.2014, právoplatným a vykonateľným dňa 5.8.2014. Týmto rozsudkom bola na maloletého syna O. J. obžalovanému určená výška výživného sumou 60,- Eur mesačne, vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci, vopred k rukám matky C. J.. Podľa obžaloby J. J. za obdobie od 9.6.2015 do dňa podania obžaloby dlhoval na výživnom sumu 1.320,- Eur a jeho konanie bolo obžalobou kvalifikované ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. Následne správne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom prvostupňový súd upravil výšku dlhu na výživnom tak, že odo dňa 9.6.2015 do dňa vyhlásenia rozsudku súdom prvého stupňa 30.6.2017 obžalovaný dlhoval na výživnom sumu 1.440,- Eur. Úpravu dlhu na výživnom považoval krajský súd za správnu a zodpovedajúcu priebehu vykonaného dokazovania, a to s poukazom na ustanovenie § 122 ods. 13 Tr. zák. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd stručne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, keď konštatoval zavinene neplnenie vyživovacej povinnosti obžalovaným vo vyššie uvedenom období. Tiež prvostupňový súd uviedol, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a obžalovaného uznal vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. Okresný súd zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil aj výrok o treste a možno konštatovať, že odôvodnenie rozsudku učinil v súlade s ustanovením § 168 Tr. por.

V rámci odvolacieho konania bolo preukázané, že obžalovaný dlh na výživnom uhradil poštovou poukážkou dňa 28.8.2017. Obžalovaný výživné uhradil jednak v sume ustálenej v napadnutom rozsudku za obdobie od 9.6.2015 do 30.6.2017 vo výške 1.440,-Eur, ako aj za ďalšie dva mesiace po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa, teda celkom v sume 1.560,- Eur. Úhrada výživného obžalovaným v takejto výške bola potvrdená aj matkou maloletého dieťaťa, k rukám ktorej je obžalovaný povinný výživné platiť.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trestnosť trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. zaniká, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že obžalovaný zaplatil zameškané výživné vo výške podľa rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj za ďalšie dva mesiace po vyhlásení tohto rozsudku a dospel tiež k záveru, že tento trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky na maloletého O. J..

Na základe uvedených skutočností krajský súd následne ustálil, že obžalovaný splnil všetky podmienky účinnej ľútosti podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák., a preto postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. z dôvodu podľa § 285 písm. f)

Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil, keďže trestnosť činu v zmysle § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zanikla.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.